

Bióro zagubioněch měslów

Jak to szło? Dze jô to...? Chto to je? Czemù òn to tak...? Kògò òna miała żeniałé? Tądka? Czej-bë më mòglë sã zadostac do swòjégò mùskù jak do jaczi internetowi blónë a wëcygnąc, co leno chcemë? Nie bëtobë to fejno?

Copiã sã do swòjégò przëjãcò do pierszi kòmónie a szukóm, dze jem kòpnął balã, co jem jã tedë dostòł. Jiné. Móm sztërnôsce lat i mëma wòtò na griz z wiszniama. Jiné. Kòl Fòpków je draszowanié. Całë pòdwòrzé zastawioné pākama słomë. Lëdze sã kùstrzã przë maszinie. Grochòce, trzòskùje. Mëszë spiszcziwają. Pichù skòpicã. Jiné. Wëjéždžómë z familiã z kòpalnie solë we Wieliczce. Leje. Wòda wnetkã zazérò do àutoła bez rutë. Hùùùù, wëprzëszlë. Jiné. Całò biedrónka òbeszłò, a ni ma parchatégò skła z brzòskwiniama a młòdzów. A białka żdaje, chce kùcha zrobic. Jiné. Karpatë, pò ùkrajinsczzi starnie. Wanoga z mechanicznégò technikùm z Gdinie. Kwasné mlékò òd pasturza òwców. Przelòżanié pò rórach bez strëgã. Jiné. Skòczemë z bracyną z dakù stodołë na gnój. Brat sã niczegò nie bòji, w całoscë wësokòscë. Nasza knaga sã ùrwała z łaczi. Chòdzã a szukóm pò całim òkòlim. Zaszedł na bùdowã òsedlò Gdinie Dąbrowë-Dąbrówczzi. A knadzëska nie bëtò. Sãsòd jã późni kòl jinégò sãsada w chléwie wëcknął... Taczé smaczczzi. Je na cwiardim łepòwim diskù zòpòch z balbiërszczégò salònu w Redłowie, dze mie mëma wżãłã, czej jem miòł szesc lat. Je szmaka pierszich bananów, co to òne cãżkò do dostaniò bëtë. Mãka i redota pierszich robòtów kòl cëzëch za pieńdze. Ból krzizów przë hakòwanim wréków. Zmòklëzna grabieniò a wałowaniò sana. Swãdzenié pò ùzarcym przez mëdži w mòlu, dze nie jidze sã pòdrapac. Bezwstëdné chrochtanié żabów òb wieczòrk. Głosné skòlenie psów. Deptanié òpòcuszkù trusów. Skrzepienié sniegù. Socjalisticznò spòdlecznò szkòłã, dze bëtò w dół równóné. Bëcé nielëdónym za primùsowanié za dzecka. Bëcé chwòlonym za przëdnicstwa jakno ùstny. Òdpòwiedzalnosc. Spòlëznowò robòta łómónò na „wszëtczim lëdzóm nie wëgòdzysz”. Cknienié tobaczi – wcyganié jaż do zasztopaniò. Cygaretë pòloné krëjamkò na smãtòrzu. Grze-

**KÒZDI MÒ W GŁOWIE
CO JINÉGÒ. ÒBRAZÈ.
ZWĀCZI. DOTKNIENIA.
PÒCKNIENIA. MĚSLĚ.**

nié òd szpirtusu w szklònce z harbatã kòl Jankòwsczich. Grańca smiercë a zëcò. Miłé dlò ùcha klaskanié pò artisticznym wëstãpie. Mògã wszëtkò. Mògã wiãcy. Mògã. Nie chce mie sã, a bëm mògl. Chce sã, a ni mògã... Na wiesoło. Płacz z nimòcë. Na wiesoło. Górz z nimòcë. Na wiesoło. Chcemë sã bawic! Gòracy piéck. Przemòktë nodzi. Zaznobionò krew òd staniò w mrozu. Robòk w harbatowëch fùsach. Sernik na mòkro z rozynama. Swiëzëchné pùrcle z różã. Bajaderka z przezërkã z tidzenia. Górz òbez lëdzkã głëpòtã. Spac, spac, spac... Póttora swiata w internetach. Cyberdrësze, cyberczłowiek, cyberdësza... Zãberwajka, co wërwa zãba. Doktorka òd òczów z larwã ze zaszłima ropã sklãma òkùlòrów. Ùrzastł na smierc profesór òd lëteraturë, co mie sã wpisòł nié w ten plac do indeksu òb cemnicã na dómòwniczku jegò chëczë. Białka, co mie próbòwa zmùszëc do załòzeniò larwë w krómie. Òsamãtanié ùrzãdowë. Media straszãcë dzëń w dzëń. Szczwanié państwòwë lëdzy na lëdzy. Marnowanié mëliónów, a tã ni mòsz nick w miészku... Przemijanié. Robòta a zatrudnienié. Netto a brutto. Jazda àutofã. Paliwò w górã. W dół... w kulã ti, co sã nie dopchelë do doktora a bòlnicë pò dwalatnym kòwidowim cyrkù. Zadowòlenie z dzecy. Kòchónò białka. Robòcy wespòłpròcownicë. Chùrziscë i redota pòspòlnégò twòrzeniò. Pisanié słów, nótów. Spiëwanié. Czëtanié. Platczzi. Kszãczzi. Magistersczë wëmãdrziwanié. Doktorsczë achtniwanié. Profesorsczë pòuczniwanié. Òstawic co pò se. Nié jak ti, co kòminama wëlecelë. Feljë wòlnoscë. Słũca mało. Co mòje – to mòje. Niech sã rząd òde mie òd-parłãczil! Ni ma sprawiedlëwòtë, bò je sprawiedlëwòsc spòtëcznò. Zgòlë tegò wãska, bò lëdze sã ùsmiejã, czej mdzesz stojòł a czëtòł òd kòscelny ambònë. Jabłecznika chcesz? Bãdzesz to jòdł? Kòzdi mò w głowie co jinégò. Òbrazë. Zwãczi. Dotknienia. Pòcknienia. Mëslë. Te chiżë jak chińszcë cudzi a te pòmãlëcznë a dodrzëniatë jak przemëszlenia stolatnégò starëszka z kaùkasczi wsë. W mòji głowie mëslë nëkają jak kònie òbczas Wiòldzi Pardubicczzi Gònbë...

TÓMK FÒPKA